

هامون ایران

تارنمای جامعه مدنی جنوب ایران

انجماد ساختارها؛ پیامد پتروشیمیایی کردن محیط: تحلیلی بر مستند جزیره خورشید سیاه

اسماعیل حسام مقدم، Wednesday, September 13th, 2017

انجماد ساختارها؛ پیامد پتروشیمیایی کردن محیط

اسماعیل حسام مقدم

دبیر ششمین جشنواره فیلم سبز در استان بوشهر

تاملاتی در باب فیلم مستند کوتاه ” جزیره خورشید سیاه “

به کارگردانی آندره آ آرنا

۵۱ دقیقه – ایتالیا

فیلم مستند کوتاه ” جزیره خورشید سیاه (The Island of the Black Sun) اثر آندره آ آرنا به عنوان یکی از فیلمهای مستند کوتاه در ششمین جشنواره بین المللی فیلم سبز ایران اکران شد و در بوشهر نیز به نمایش گذارده شد.

این فیلم درباره پیامدهای توسعه شتاب زده و رادیکال یک فضای محیطی با موقعیت خاص هویتی خود به وضعیتی صنعتی یا پتروشیمیایی شده است. این رخداد در جزیره خورشید سیاه؛ ساردینای ایتالیا شکل گرفته است.

ساردینا به عنوان جزیره ای با فرهنگ دهقانی و سنتی به ناگاه بعد از جنگ جهانی دوم مورد حمله تفکرات رادیکالی صنعت گرایانه واقع شد. همه چیز هم از زمانی رخ داد که جامعه محلی ساردینا در مواجهه با احداث صنایع بزرگ پتروشیمی سکوت کردند.

همه چیز در زمانی کوتاه رخ داد به طوری که نتوانستند مسائل را حل و فصل کنند و بر سر خیلی موارد مذاکره کنند.

آنچه که رخ داده پس از نیم قرن فعالیت بی وقفه صنایع آلاینده، فضای ساردینا حامل عناصر دائمی و غیرقابل برگشت از آلودگی شده است.

افزایش انواع سرطان و بیماری های متعدد در این جزیره نیز در تمام روایت این فیلم سایه انداخته است.

بیش از ۰۶ درصد نیروی کار یا ترک تحصیل کرده اند و یا مدارک پایین تحصیلی دارند، به همین دلیل هست

که منابع انسانی بسیار ضعیفی دارد و در طول نیم قرن گذشته، این پتروشیمی ها به اقتصاد منطقه کمک چندانی نکرده اند.

از همان دهه ۶۹۱. به بعد هم نظریات انتقادی و تحلیلی دریاب آینده بشریت و محیط زیست و یورش چهارنعل صنعت به جوامع انسانی بسیار مطرح شد و کسانی چون پیتر سینگر در حوزه اخلاق و محیط زیست، یورگن هابرماس در حوزه جامعه و آینده صنعتی شدن انسان، آنتونی گیدنز در حوزه جهانی شدن سرمایه و محیط زیست و ... به ارائه نظر پرداختند اما درب سیاستهای توسعه ای بر همان پاشنه صنعت گرایی مفرط چرخید و چرخانده شد.

نتیجه آن همه خیال بافی پس از نیم قرن برای حداقل جامعه امروز ساردینای ایتالیا بیماری های لاعلاج، عدم توسعه منابع انسانی، فراموشی فرهنگها و هویت های محلی و ... بوده است.

این فیلم کوتاه ۵۱ دقیقه ای را باید کسانی ببینند که همواره از توجه به پیامدهای اجتماعی، فرهنگی، جمعیتی، زیست محیطی، بهداشتی و ... سیاستهای توسعه صنعتی خود غافل هستند و یا اینکه اصلا قائل به این ساحتها نیستند.

This entry was posted on Wednesday, September 13th, 2017 at 1:34 am and is filed under آموزش, اقلیم و بوم, سینما, محیط زیست, مردم شناسی فرهنگی, مقاله و یادداشت
You can follow any responses to this entry through the [Comments \(RSS\)](#) feed. You can leave a response, or [trackback](#) from your own site.